

[Steen Folke.]

ste, det indgår sammen med andre ting, men hvad konsekvenserne bliver, mener jeg ikke der er skygge af tvivl om.

En særlig uheldig side, selv om det også kan siges at være en detalje i den store sammenhæng, ved de forslag, der nu lægges frem, er, at karaktergivningen bliver det afgørende kriterium i forbindelse med denne adgangsbegrænsning. Der snakkes også om et andet kriterium, som hedder erhvervs erfaring, og det er for så vidt udmærket, men der er ingen tvivl om, at det, der kommer til at veje i denne adgangsbegrænsning, er karaktergivningen. Det vil i sig selv være med til at danne basis for den sociale skævhed, som jeg har snakket om, men det vil derudover uden tvivl smitte af ned igennem uddannelsessystemet på den måde, at man altså først og fremmest får et karakterræs i gymnasiet og HF i endnu større omfang, end det er tilfældet for øjeblikket. Og er der noget, der er ødelæggende for undervisningen, for en reel tilegnelse af viden og færdigheder, indsigt i problemerne, så er det et karakterræs. Derudover mener jeg man må slå fast, at der ikke er nogen nødvendig sammenhæng mellem gode karakterer og så dette, f. eks. om man bliver en god læge; det er mange andre kvalifikationer, der indgår i dette at blive en god læge. Jeg mener, at dette karakterkriterium vil være overordentlig skadeligt både på den ene og på den anden måde. Skulle det endelig være, så mener jeg, at det rimeligste ville være at trække lod om, hvem der skulle have adgang til disse uddannelser, men jeg fastholder selvfølgelig, at vi først og fremmest må afvise adgangsbegrænsningen i det hele taget.

Så henviser ministeren i skrift og tale til udbygningen af korterevarende videregående uddannelser. Man må foreløbig konstatere, at det er øregas. Vi har ikke nogen realiteter omkring det her. Med ganske få spinke undtagelser er der ingen realiteter i det, der siges om det. For så vidt vil jeg ikke bestride, ikke betvivle, at der vil blive udbygget visse kortvarige uddannelser i de nærmeste år, og man kan pege på, og det er også gjort, enkelte uddannelser såsom en 1-årig højere handelseksamen, en 1-årig edb-assistentuddannelse. Det er de to konkrete

uddannelser, der peges på i det notat, vi har.

Jeg er ikke i tvivl om, at det er sådan noget, som erhvervslivet uhyre kortsigtet er interesseret i, den slags uddannelser, som ingen reelle uddannelser er. 1 års nødtørrtig indtæring af nogle mere eller mindre mekaniske færdigheder og helst også af en bestemt ideologi, en bestemt passende ydmyg holdning til erhvervsliv og stat, det er sådan noget, man har brug for. Man har ikke brug for, at folk får en grundigere uddannelse med mulighed for selv at tænke sig om og tage kritisk stilling til problemerne.

Altså for så vidt er jeg ikke i tvivl om, at der vil blive udbygget visse af disse korte, erhvervsrettede uddannelser. Jeg mener, det er et alment tilbageskridt, uddannelsesmæssigt, at erstatte de noget grundigere, noget solidere uddannelser med disse korte uddannelser. I øvrigt må man altså nok konstatere, at der er intet, der for øjeblikket tyder på, at selv disse uddannelser skulle kunne optage alle dem, der nu bliver afvist ved de længerevarende uddannelser.

I forbindelse med denne adgangsbegrænsning, i forbindelse med, at man nu vil prøve at kanalisere folk over i andre uddannelser, så vil man bl. a. gennemføre en mere omfattende prognosevirksomhed. Disse arbejds-markedsprognoser, der er blevet omtalt, skal udbygges, og der er ingen tvivl om, at de kan bruges lige netop til at være led i en skræmmepropaganda over for de unge. Man vil skræmme med visse prognoseudsigter, og de forudsætninger, der ligger i sådan nogle prognoser, er jo i høj grad underlagt en politisk vurdering, en politisk målsætning. Man vil tage det som udgangspunkt, at man har nogle såkaldt objektive prognoser, som viser, at sådan og sådan vil det gå, og I må nok hellere gå ind i disse 1-årige højere handels- og edb-uddannelser i stedet for at vælge jer noget grundigere. Jeg mener, at denne prognosevirksomhed såvel som det, man smukt kalder erhvervsvejledning i skolen, vil blive brugt i en skræmme-propaganda for at få styringen gennemført.

Endelig til sidst: jeg mener, at hele spørgsmålet om adgangsbegrænsning og de andre foranstaltninger, der knytter sig til det, må ses i sammenhæng med andre indgreb fra statens side over for de højere ud-